

42. møde.

Tirsdag den 15. januar 1957 kl. 14.

Formanden: På årets første dag bragte jeg Deres Majestæter Kongen og Dronningen folketingets hilsen og ønsker for det kommende år.

Hans Majestæt Kongen bad mig bringe folketinget en hjertelig hilsen med ønsket om gode arbejdsvilkår og med håbet om enigt samarbejde, om vanskelige tider måtte stille store krav til tinget.

(Medlemmerne påhørte stående formandens meddelelse).

I skrivelse af 9. januar meddeler ministeren for Grønland, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om udøvelse af erhverv i Grønland og forslag til lov om jagt og ferskvandsfiskeri i Grønland.

Fra revisionsrådet for Kongeriget Danmarks Hypotekbank er modtaget beretning om bankens årsregnskab for regnskabsåret 1955-56.

Under henvisning til den derom gældende lovgivning har undervisningsministeren fremsendt ungdommens uddannelsesfonds beretning og regnskab for regnskabsåret 1954-55. Eksemplarer er omdelt til medlemmerne.

I skrivelse af 16. december f. å. har folketingsmand Kjældgaard, der har haft orlov på grund af sygdom, meddelt, at han fra 1. januar d. å. atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens hverv som midlertidigt medlem er herefter ophørt med udgangen af december måned f. å.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for Grønland (Kjærboel): Hermed tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om udøvelse af erhverv i Grønland.*

De nuværende regler om det grønlandske søterritorium indeholdes i lov om udøvelse af erhverv i Grønland af 27. maj 1950 § 1. Ifølge denne bestemmelse omfatter det grønlandske søterritorium farvandet inden for en linje, der er draget uden om øer og holme i en afstand af 3 sømil fra den yderste grænse, hvor landet er tørt ved lavvande, dog således, at i bugter og fjorde regnes de 3 sømil fra den lige linje trukket tværs over bugten eller fjorden på det indløbet nærmeste sted, hvor bredden ikke er større end 10 sømil.

I de senere år er der kommet flere og flere fiskere fra fremmede nationer til de grønlandske kyster, og det har flere steder vist sig, at dette fiskeri — navnlig trawlfiskeriet — har været til gene for det grønlandske fiskeri på søterritoriet. Reglen i § 1 har endvidere vist sig at være utilstrækkelig, idet der er visse uklarheder med hensyn til grænsedragningen, som vanskeliggør fiskeriinspektionen.

Under hensyn hertil har man fra landsrådets side henstillet, at søterritoriets grænser revideres, således at der på visse punkter foretages en mindre udvidelse.

Da man har fundet det hensigtsmæssigt nærmere at kunne fastlægge søterritoriets udstrækning administrativt, og da denne fremgangsmåde er i overensstemmelse med de regler, der gælder for det øvrige Danmark, hvor søterritoriet ikke i almindelighed er et lovgivningsanliggende, fremsættes nuværende forslag om ændring i erhvervsloven, således at § 1 vil kunne ophæves ved kongelig anordning, så snart de nye regler er udarbejdet. Landsrådet har givet sin tilslutning til denne fremgangsmåde.

Idet jeg i øvrigt skal tillade mig at henviser til bemærkningerne til det udarbejdede

[Ministeren for Grønland.]

lovforslag, skal jeg anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om jagt og ferskvandsfiskeri i Grønland.*

Som det vil være det høje ting bekendt, gennemførtes i 1950 en lov om udøvelse af erhverv i Grønland, der fastsatte regler om erhvervsmæssig fangst og fiskeri. Med hensyn til ikke-erhvervsmæssig jagt og fiskeri har der — bortset fra forskellige tidligere udstedte fredningsbestemmelser — ikke hidtil været fastsat regler, idet sådan jagt og fiskeri har været tilladt for alle, der opholdt sig i Grønland.

Spørgsmålet om at fastsætte regler for ikke-erhvervsmæssig jagt og fiskeri har været forelagt det grønlandske landsråd, der har erklæret sig indforstået med, at jagt og lystfiskeri forbeholdes den grønlandske befolkning, men at der dog for andre kan gives tilladelse eventuelt med visse begrænsninger og på visse vilkår, herunder erlægelse af en afgift til landkassen.

Ministeriet for Grønland er med det grønlandske landsråd enig i, at den grønlandske dyre- og fiskebestand bør forbeholdes den fastboende befolkning, og finder det derfor rimeligt, at der fastsættes regler, der hindrer det efterhånden stigende antal jagt- og fiskeriinteresserede personer, der kommer til Grønland på kortere ophold, i at forringe den fastboende befolknings naturlige udnyttelse af dyrebstanden.

De foreslåede regler skal gælde såvel Vestgrønland som Nord- og Østgrønland.

Idet jeg i øvrigt skal tillade mig at henviser til bemærkningerne til det i overensstemmelse med foranførte udtalelser udarbejdede lovforslag, skal jeg anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om udlån til foranstaltninger vedrørende staldhygiejne og

forslag til folketingsbeslutning om saneringslån, lån til staldhygiejne m. v. og grundforbedringslån [af Foged m. fl.].

Valgt blev: *Chr. Rasmussen, Bladt, Bundvad, Ditlevsen, Horn, Peter Nielsen, Chr. Thomsen, Teichert, Foged, Heick, Karlskov Jensen, Peter Larsen, Sønderup, Fibiger, Clausen (Olufskjær), Tesdorpf og Kirkegaard.*

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om grundforbedring.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1079, fremsættelsen i tidenden sp. 1681).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Der findes i det lovforslag, der her behandles, formentlig kun to spørgsmål af større interesse, nemlig forhøjelsen af statstilskuddet til grundforbedringsarbejder og forhøjelsen af statslånsgrænserne.

Der er nu forløbet henimod 6 år, siden tilskuddet blev nedsat fra 50 pct. til 33 $\frac{1}{3}$ pct., og det har vist sig, at der siden da er sket en betydelig tilbagegang i grundforbedringsarbejdet. Nu vil jeg ikke påstå, at hele den tilbagegang, der er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, skyldes nedsættelsen af tilskuddet. En del må naturligvis tilskrives den omstændighed, at der de sidste 15—20 år er udført store dræningsarbejder rundt omkring i landet; men når det er gået så stærkt tilbage, som tilfældet har været de seneste år, kan der ikke være nogen tvivl om, at en af årsagerne er, at mange landmænd har fundet omkostningerne for store og derfor har holdt sig tilbage, hvilket ganske vist i alle tilfælde først rammer dem selv, men i anden række hele samfundet, både i form af en lavere beskæftigelse og i form af en lavere produktion.

I den gældende lov findes visse muligheder for dispensation, således at tilskuddet kan forhøjes fra 33 $\frac{1}{3}$ til 50 pct. Jeg er ikke klar over, hvor meget denne bestemmelse er brugt, men jeg ved, at der hos mange landmænd er en ikke ringe modvilje mod denne dispensationsbestemmelse, fordi de føler det som en forskelsbehandling, og jeg vil meget anbefale den ensartede ordning med et tilskud på 50 pct. som foreslået af den højtærede minister.